செய்தி வெளியீடு எண்: 509 நாள் : 21.09.2013

மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா அவர்கள் 21.9.2013 அன்று ஜவஹர்லால் நேரு உள்விளையாட்டு அரங்கத்தில் நடைபெற்ற இந்திய சினிமா நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாட்டத்தினை துவக்கி வைத்து ஆற்றிய உரை

இந்த இனிய விழாவில் வரவேற்புரை ஆற்றிய தென்னிந்திய திரைப்பட வர்த்தகச் சபையின் தலைவர் திரு. சி. கல்யாண் அவர்களே,

திரைப்படத் துறையின் முன்னணிப் பிரமுகர்களே,

திரைப்படத் துறையைச் சேர்ந்த எனதருமை சகோதர, சகோதரிகளே,

மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்களே,

நாடாளுமன்ற, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களே,

உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகளே,

வாழ்த்துரை வழங்கிய தமிழ்நாடு அரசின் தலைமைச் செயலாளர் திருமதி ஷீலா பாலகிருஷ்ணன் அவர்களே,

நன்றியுரை ஆற்றவுள்ள தென்னிந்திய திரைப்பட வர்த்தகச் சபையின் கௌரவ செயலாளர் திரு. எல். சுரேஷ் அவர்களே,

தென்னிந்திய திரைப்பட வர்த்தகச் சபையின் நிர்வாகிகளே,

திரைத்துறை சங்கங்களின் தலைவர்கள் மற்றும் நிர்வாகிகளே,

விருதாளர்களே,

வணக்கத்திற்குரிய பெரியோர்களே,

என்னை வாழ வைக்கும் தெய்வங்களாகிய தாய்மார்களே,

இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆரின் ரத்தத்தின் ரத்தமான என் உயிரினும் மேலான எனது அருமை உடன்பிறப்புகளே,

உங்கள் அனைவருக்கும் எனது அன்பு கலந்த வணக்கத்தை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த இனிய மாலைப் பொழுதில் இந்திய சினிமா நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாட்டத்தினை குத்து விளக்கு ஏற்றி துவக்கி வைத்து, எனக்கு முகவரி தந்த திரைப்படத் துறையை சார்ந்த உங்களிடையே உரையாற்றுவதிலும், திரைப்படத் துறையில் சாதனை படைத்துள்ள 59 பேர்களுக்கு விருதுகளை வழங்கி கௌரவிப்பதிலும் நான் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

சினிமாவிற்கு முதலில் வடிவம் கொடுத்தவர்கள் பிரான்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த லூமியர் சகோதரர்கள் என்றாலும், இந்தியாவில் முதன் முதலில் பேசாப் படத்தை தயாரித்து வெளியிட்டப் பெருமை இந்திய சினிமாவின் தந்தை என்றழைக்கப்படும் தாதா சாகிப் பால்கே அவர்களையே சாரும். இவர் தயாரித்த “ராஜா அரிஷ்சந்திரா” படம் 1913 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்ததன் அடிப்படையில், இந்திய சினிமாவின் நூற்றாண்டு விழாவை நாம் இங்கே கொண்டாடிக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

இதனைத் தொடர்ந்து, ‘‘கீசக வதம்’’ என்ற ஊமைத் திரைப்படம் திரு. நடராஜ முதலியார் அவர்களால் தயாரிக்கப்பட்டு 1916 ஆம் ஆண்டு வெளி வந்தது. பின்னர், இந்தி மொழியில் “ஆலம் ஆரா’’ என்ற பேசும் படம் தயாரிக்கப்பட்டு திரையிடப்பட்டது. தமிழ் மொழியில், முதல் பேசும் படமாக ‘‘காளிதாஸ்’’ திரைப்படம் 1931 ஆம் ஆண்டு திரையிடப்பட்டது. ஊமைப் படங்களாக ஆரம்பித்து, பேசும் படங்களாகவும், வண்ணப் படங்களாகவும் மாறி, இன்று பலர் போற்றும் அளவுக்கு, சினிமாத் துறை பரிணாம வளர்ச்சிப் பெற்றுள்ளது.

முந்தைய காலங்களில், நான் திரைப்படங்களில் நடித்த காலத்தில், ஒரு திரைப்படம் 100 நாட்கள் ஓடியது என்றாலே அது மிகப் பெரும் வெற்றி; மிகப் பெரும் சாதனை என்று கருதப்பட்டது. நூறு நாட்கள் முடிந்த பின் வெற்றி விழா நிகழ்ச்சி நடத்தப்பட்டு, நடிகர், நடிகையர், தொழில்நுட்பக் கலைஞர்கள் என அத்திரைப்படத்தில் பங்கு பெற்ற அனைவருக்கும் நினைவுப் பரிசுகளும், கேடயங்களும் வழங்கப்படும். ஒரு சினிமா படம், நூறு நாட்கள் ஓடினாலே, மிகப் பெரும் சாதனை, என்று கருதப்படும் போது, இந்திய சினிமா இன்று நூறு ஆண்டுகள், நிறைவு செய்துள்ளது என்பது, பிரமிக்கத்தக்க, பிரம்மாண்டமான சாதனை. இது நம் அனைவரையுமே மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்த்துகிறது.

இந்திய சினிமாவின் வளர்ச்சிக்கு உதவிய பிரபல திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்களும், திரைப்படங்களை தயாரிக்கும் ஸ்டுடியோக்களையும் நிறுவியவர்களுமான, தாதாசாகிப் பால்கே, ஏ.வி. மெய்யப்ப செட்டியார், நாகி ரெட்டி, சக்கரபாணி, எஸ்.எஸ். வாசன், ஸ்ரீராமுலு நாயுடு, எம்.எம்.ஏ. சின்னப்ப தேவர், மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ் சுந்தரம், L.V. பிரசாத், B.R. பந்தலு, V. சாந்தாராம்;

பிரபல திரைப்பட இயக்குநர்களான சத்யஜித் ரே, பிமல் ராய், வேதாந்தம் ராகவைய்யா, ஏ.பீம்சிங், கே. சங்கர், விட்டலாச்சாரியா, ப. நீலகண்டன், ஏ.சி. திருலோகச்சந்தர், கிருஷ்ணன்–பஞ்சு, யோகானந்த், பி. புல்லைய்யா, A.P. நாகராஜன்;

தன்னுடைய கதைகளின் மூலம் தமிழ்நாட்டில் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்திய பேரறிஞர் அண்ணா;

திரைப்படங்களின் மூலம் மக்களுக்கு நல்ல கருத்துகளைப் பரப்பி, மக்கள் நெஞ்சங்களில் நீங்கா இடம் பிடித்திருக்கும் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர்.;

பிரபல திரைப்பட நடிகர்களான தியாகராஜ பாகவதர், பி.யூ. சின்னப்பா, கலைவாணர் என்.எஸ். கிருஷ்ணன், நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசன், ஜெமினி கணேசன், என்.டி. ராமா ராவ், அக்கினேனி நாகேஸ்வர ராவ், உதயகுமார், ராஜ்குமார், பிரேம் நசீர், சத்யன், கே.ஏ. தங்கவேலு, சந்திரபாபு, நாகேஷ், திலீப் குமார், ராஜ் கபூர், தேவ் ஆனந்த், பி.எஸ். வீரப்பா, எம்.என். நம்பியார், பிரான், S.V. சுப்பைய்யா, S.V. ரங்கா ராவ், ரேலங்கி, கும்மிடி வெங்கடேஸ்வர ராவ்;

பிரபல நாடக நடிகர்களான டி.கே.எஸ். சகோதரர்கள், விஸ்வநாத தாஸ், S.V. சஹஸ்ரநாமம்;

பிரபல திரைப்பட நடிகைகளான கண்ணாம்பா, பி. பானுமதி, T.A. மதுரம், T.R. ராஜகுமாரி, பண்டரிபாய், நர்கிஸ், சுரைய்யா, மதுபாலா, பத்மினி, சாவித்ரி, தேவிகா,

வைஜயந்தி மாலா, ஜமுனா, சரோஜா தேவி, அஞ்சலி தேவி, சவுகார் ஜானகி, கிருஷ்ணகுமாரி, சூரியகாந்தம், T.P. முத்துலட்சுமி;

பிரபல ஒளிப்பதிவாளர்களான மாருதி ராவ், பிரசாத், மார்கஸ் பார்ட்லே, ஏ. ராமமூர்த்தி, வின்செண்ட், சுந்தரம், வர்மா;

பிரபல நிழற்படக் கலைஞர்களான நாகராஜ ராவ், வெங்கடா சாரி, ஸ்டில் சாரதி;

பிரபல நடன இயக்குநர்களான K.N. தண்டாயுதபாணி பிள்ளை, சோஹன்லால், ஹிராலால், ஏ.கே. சோப்ரா, தங்கப்பன், சின்னி சம்பத், பி. கோபால கிருஷ்ணன், பசுமர்த்தி கிருஷ்ணமூர்த்தி, வெம்பட்டி சத்யம்;

பிரபல இசையமைப்பாளர்களான ஜி. ராமநாதன், நவுஷாத், சங்கர்–ஜெய்கிஷண், கே.வி. மகாதேவன், விஸ்வநாதன்–ராமமூர்த்தி, இளையராஜா, ஹேமந்த்குமார், C. ராமச்சந்திரா, மதன் மோகன், லக்ஷ்மிகாந்த் பியாரேலால், ஆதிநாராயண ராவ்;

பிரபல பாடலாசிரியர்களான பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரம், கண்ணதாசன், மருதகாசி, வாலி;

பிரபல பின்னணிப் பாடகர்களான டி.எம். சவுந்தரராஜன், சீர்காழி கோவிந்தராஜன், பி.பி. ஸ்ரீனிவாஸ், முகமது ரபி, கிஷோர் குமார், கண்டசாலா, A.M. ராஜா;

பிரபல திரைப்பட பின்னணிப் பாடகிகளான பி. லீலா, ஜிக்கி, லதா மங்கேஷ்கர், ஆஷா போன்ஸ்லே, கீதா தத், பி. சுசீலா, எஸ். ஜானகி, ஜமுனா ராணி, L.R. ஈஸ்வரி போன்ற எண்ணற்றோரின் பங்கு மகத்தானது.

அரசியலிலும், பொது வாழ்விலும், மொழி மாறுதல்களிலும், வட்டார வேறுபாடுகளை மக்களிடையே எடுத்துச் சென்றதில், திரைப்படங்களுக்கு முக்கியப் பங்கு உண்டு என்றாலும், அரசியலில் திரைப்படத்தின் ஆதிக்கம் என்றவுடன், நம் நெஞ்சங்களில் முதலில் நிற்பவர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் தான்.

மனிதன் நாகரிகமடைந்து உருவாக்கிய படைப்புகளிலேயே உன்னதமான கலைப் படைப்பு சினிமா என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. சினிமா கண்டுபிடிக்கப்படுவதற்கு முன்பு, இசை, இலக்கியம், ஓவியம், நாட்டியம், நாடகம் என, பல கலைகள் மக்களின் மனதை மகிழ்விக்கவும், வளப்படுத்தவும், பலப்படுத்தவும் பயன்பட்டன. இந்தக் கலைகளோடு, அவ்வப்போது கண்டுபிடிக்கப்படும் நவீன அறிவியல் யுக்திகள் மற்றும் கலைகளும் சினிமாவில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அதனால் தான், வேறு எந்த கலை வடிவத்தையும் விட எளிதாக மக்களை ஈர்க்கும் வலிமை திரைப்படத்திற்கு இருக்கிறது.

சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், திரைப்படம் இன்று மனித வாழ்க்கையில் இன்றியமையா இடத்தைப் பெற்றுள்ளது என்று கூறலாம். புராணக் கதைகளையும், இந்திய விடுதலைக்காக போராடியவர்களின் வரலாற்றினையும், பகுத்தறிவுச் சிந்தனையையும் மக்களிடையே எடுத்துச் சென்ற பெருமை சினிமா துறையையே சாரும்.

உலகின் நெடுந்தூரம் சென்று காண முடியாத அற்புதங்களை, இருந்த இடத்திலிருந்து காண திரைப்படம் வழி வகுத்துள்ளது. பலருக்கு வேலைவாய்ப்புகள் கிடைக்க உறுதுணையாக திரைப்படத் துறை உள்ளது. மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு, பல்வேறு துறைகளில் திரைப்படம் உதவி செய்கிறது. அரசின்

நிகழ்ச்சிகளை, ஆக்கப்பணிகளை, மக்கள் நலத் திட்டங்களை, மக்களிடையே எடுத்துச் செல்ல திரைப்படங்கள் பெரிதும் உதவுகின்றன.

இப்படிப்பட்ட இன்றியமையாத் தன்மை வாய்ந்த திரைப்படத் துறையில் நானும் பணியாற்றியிருக்கிறேன் என்பதை நினைக்கும் போது, எனக்கு மிகவும் பெருமையாக இருக்கிறது.

திரைப்படங்கள் மக்களை நல் வழிப்படுத்துவதற்காகவே அமைய வேண்டும் என்ற எனது விருப்பத்தினை இந்தத் தருணத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் முதலமைச்சராக பொறுப்பேற்கும் போதெல்லாம் திரைப்படத் துறையினருக்கு, பல்வேறு சலுகைகளை அளித்திருக்கிறேன்.

குறைந்த முதலீட்டில் திரைப்படம் எடுக்கும் சிறு தயாரிப்பாளர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில், அந்தத் திரைப்படத்திற்கான மானியத் தொகையையும், திரைப்படங்களின் எண்ணிக்கையையும் உயர்த்தியது; தயாரிப்பாளர்களின் அலைச்சலைக் குறைக்கும் வகையில், ஒற்றைச் சாளர முறையில் படப்பிடிப்பு நடத்த அனுமதி அளிக்கும் முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது; நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசன் அவர்களின் பெயரில் ‘சிவாஜி கணேசன் விருது’ தோற்றுவிக்கப்பட்டது; திரைப்படத் தொழிலாளர்கள் பணிபுரியும் போது உயிரிழந்தாலோ, ஊனமுற்றாலோ, அவர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்கும் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது; பெண்களை உயர்வாக சித்தரிக்கும் கதையம்சம் கொண்ட திரைப்படத்திற்கு, அரசு விருது வழங்கும் முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது; ‘சிறந்த திரைப்பட ஒப்பனைக் கலைஞர்’ ஒருவருக்கும், ‘சிறந்த திரைப்படத் தையற் கலைஞர்’ ஒருவருக்கும் விருது வழங்கும் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது; பின்னணிக் குரல் கொடுப்பவர்களுக்கு விருது வழங்கும் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது; சிறந்த நகைச்சுவை நடிகை, சிறந்த குணசித்திர நடிகர், சிறந்த குணசித்திர நடிகை ஆகியோருக்கு புதிய விருதுகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டது; சட்டத்திற்கு புறம்பாக திருட்டு வீடியோக்கள் எடுக்கப்படுவதை, தடுக்கும் வகையில், ‘காணொலித் திருட்டுத் தடுப்புப் பிரிவு’ எனும் ஒரு தனிப் பிரிவு உருவாக்கப்பட்டது; திருட்டு வீடியோ தொழிலில் ஈடுபட்டு குற்றம் இழைப்போரை குண்டர் சட்டத்தில் கைது செய்ய வழிவகை செய்தது என, அடுக்கிக் கொண்டே போகும் அளவுக்கு பல்வேறு திட்டங்கள் எனது ஆட்சிக் காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டன.

மேலும், சென்னை சர்வதேசத் திரைப்பட விழாவிற்கு, கடந்த ஆண்டு, அரசு சார்பில் 50 லட்சம் ரூபாய் மானியம் வழங்கப்பட்டது. எம்.ஜி.ஆர். அரசு திரைப்படம் மற்றும் தொலைக்காட்சி பயிற்சி நிறுவனத்தில், 2013–2014 ஆம் கல்வியாண்டு முதல் Animation and Visual Effects எனும் புதிய பாடப்பிரிவு தொடங்கப்படவும்; அதற்கென 41 பணியிடங்களை தோற்றுவிக்கவும் 9 கோடியே 50 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து நான் உத்தரவிட்டேன். அங்குள்ள Preview Theatre நவீன வசதிகளுடன் 99 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் புனரமைக்கப்பட்டு வருகிறது. திரைப்படத் துறையினர் நல வாரியத்தில் அதிகளவில் உறுப்பினர்கள் சேர்க்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு பல்வேறு நலத்திட்ட உதவிகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக எனது ஆட்சியில் திரைப்படத் துறை சுதந்திரமாக செயல்பட்டு வருகிறது.

வந்தாரை வாழ வைக்கும் பூமி தமிழ்நாடு. இன்று கூட, பல்வேறு மொழி பேசும் நடிகர், நடிகையர், பின்னணிப் பாடகர்கள், இசையமைப்பாளர்கள், தமிழ்த் திரைப்படத்

துறையில் முன்னணியில் இருக்கிறார்கள். தானும் வாழ வேண்டும், அடுத்தவர்களும் வாழ வேண்டும் என்று நினைப்பவர்கள் தமிழ் திரைப்படத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள்.

வந்தாரை வாழ வைக்கும் தமிழ் சினிமாத் துறை, கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எப்படி இருந்தது என்பதை நான் சொல்லி, நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

இந்த உலகத்தில் தான் மட்டும் வாழ்ந்தால் போதும் என்று நினைக்கிறவர்கள் உண்டு. தானும் வாழ வேண்டும், அடுத்தவர்களும் வாழ வேண்டும் என்று நினைக்கிறவர்களும் உண்டு.

எப்படியாவது தான் மட்டும் வாழ்ந்தால் போதும் என்று நினைக்கிறவர்கள், எப்போதும் அவர்களுடைய வளர்ச்சிக்கு தடையாக இருக்கிறவர்களை மட்டும் அல்லாமல், தனக்குப் போட்டியாக இருப்பவர் எனக் கருதப்படுபவரையும் அழித்துவிட வேண்டும் என்று நினைப்பார்கள்.

ஓர் ஊரில் ஒரு மனிதர் இருந்தார். அவர் நிறைய பாவங்களை செய்ததால், நரகப் படுகுழி என்கிற கிணற்றில் விழுந்து விட்டார். அந்த கிணற்றில், ஏற்கெனவே பாவம் செய்தவர்கள் விழுந்து கிடந்தார்கள். உள்ளே ஏகப்பட்ட சத்தம். இப்பொழுது விழுந்த அந்த மனிதரின் சத்தம் கொஞ்சம் அதிகமாக இருந்தது.

அந்தக் கிணற்றுக்கு பக்கத்தில் ஒரு மகான் இருந்தார். இந்த மனிதர் போடுகின்ற சத்தம் அதிகமாக கேட்டதும், கிணற்றை எட்டிப் பார்த்தார் அந்த மகான்.

மகானை பார்த்தவுடன், அந்த மனிதர், “சுவாமி! என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்” என்று கத்தினார்.

அந்த மனிதரைப் பார்த்ததும், மனித சமுதாயத்திற்கு அந்த மனிதர், என்னென்ன கெடுதல் செய்திருக்கிறார் என்ற விவரம் மகானின் கண் முன்னே தெரிந்தது. இருந்தாலும், அந்த மனிதரைக் காப்பாற்ற ஏதாவது வழி உண்டா என்று யோசித்தார். ஏதாவது ஒரு நல்ல காரியத்தை அந்த மனிதர், தனது வாழ் நாளில் செய்திருக்கிறாரா என்று பார்த்தார்.

ஒரு சமயம், அந்த மனிதர் தன் காலடியில் மிதிபட இருந்த சிலந்தியை, தன்னை அறியாமல், மிதிக்காமல் தாண்டி போயிருந்தது தெரிய வந்தது. இந்தச் செயலுக்காக, அந்த மனிதரை கரையேற்ற முடியுமா என்று சிந்தித்தார். உடனடியாக, அவர் கையில் சிலந்தி ஒன்று வந்து நின்றது. அதனிடமிருந்து, நூலிழை வெளிவர ஆரம்பித்தது. அந்த நூல் இழை, கிணற்றின் ஆழம் வரைக்கும் நீண்டு கொண்டே போயிற்று.

உடனே அந்த மகான், கிணற்றில் இருந்த மனிதரைப் பார்த்து, “இந்த நூலைப் பிடித்துக் கொண்டு மேலே ஏறி வா’’ என்றார்.

இதற்கு அந்த மனிதர், “சிலந்தி நூல், என்னைத் தாங்குமா?” என்று கேட்டார்.

“எல்லாம் தாங்கும். அதைப் பிடித்து வா” என்றார் மகான்.

சந்தேகத்துடனேயே அந்த நூலிழையை பிடித்து இழுத்துப் பார்த்தார் அந்த மனிதர். நூலிழை வலுவாக இருந்தது.

எனவே, அதைப் பிடித்துக் கொண்டு மெதுவாக ஏறி வர ஆரம்பித்தார். பாதி தூரம் வந்தவுடன், அந்த மனிதரின் காலுக்கு கீழே கொஞ்சம் சத்தம் கேட்டது. கீழே

குனிந்து பார்த்தார் அந்த மனிதர். வேறு சிலரும், அந்த நூலிழையை பிடித்துக் கொண்டு மேலே வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

உடனே அந்த மனிதருக்கு கோபம் வந்தது. தன் இடுப்பில் இருந்த கத்தியை எடுத்து, தன் காலுக்கு கீழே உள்ள நூலிழையை வெட்டிவிட்டார். இனிமேல், தான் மட்டும் மேலே ஏறிவிடலாம் என்று நினைத்தார் அந்த மனிதர்.

ஆனால் நடந்தது என்ன தெரியுமா?

மொத்த நூலிழையும் அறுந்து விழுந்தது. அந்த மனிதரும் பொத்தென்று கீழே விழுந்துவிட்டார். மறுபடியும் கத்த ஆரம்பித்தார். ஏற்கெனவே தன்னை அறியாமல், அந்த மனிதர் செய்த ஒரு நற்செயல், அந்த நூலிழைக்கு உறுதியைக் கொடுத்தது. இப்போது அவர் செய்த பாவம் அந்த நூலிழையை வலுவிழக்கச் செய்துவிட்டது.

அடுத்தவர்களும் வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணம் அந்த மனிதருக்கு இருந்திருந்தால், அந்த மனிதர் கரையேறியிருப்பார். ஆனால், அவர் அதைச் செய்யவில்லை. எனவே அதல பாதாளத்தில் வீழ்ந்து விட்டார் அந்த மனிதர்.

திரைப்படத் துறையால், தானும், தன் குடும்பமும் மட்டும் செழிப்படைய வேண்டும் என்று நினைத்தவர்கள் இந்த நிலைமையில் தான் இன்று இருக்கிறார்கள். திரைப்படம் என்பது, பல்வேறு கலைஞர்களின் கலைத் திறனை வெளிப்படுத்தும் ஒரு கருவி என்றாலும், நல்ல கருத்துகளையும், முற்போக்கு சிந்தனைகளையும், எண்ணங்களையும், இளைய சமுதாயத்தினரிடம் எடுத்துச் செல்லும் வகையிலும்; சாதி மற்றும் மத ரீதியிலான வகையில், பிறர் மனம் புண்படாமல் இருக்கும் வகையிலும்; வன்முறை மற்றும் ஆபாசக் காட்சிகளை தவிர்த்தும் படங்களை எடுக்க வேண்டும் என்று திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்களை இந்தத் தருணத்தில் அன்போடு கேட்டுக் கொள்வதுடன், திரைப்படத் துறைக்கு தேவையான அனைத்து உதவிகளையும் எனது தலைமையிலான அரசு நல்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த நன்னாளில், இந்திய திரையுலகம் மேன்மேலும் வளர்ச்சிப் பெற வேண்டும்; திரைப்படத் தொழிலாளர்கள் எல்லா நலமும், வளமும் பெற்று மகிழ்ச்சியோடு வாழ வேண்டும் என்று மனதார வாழ்த்தி;

அண்ணா நாமம் வாழ்க!

புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். நாமம் வாழ்க!

என்று கூறி விடை பெறுகிறேன்.

நன்றி, வணக்கம்.

****

வெளியீடு:

இயக்குநர், செய்தி மக்கள் தொடர்புத் துறை, சென்னை–9